

بدزد د ز تو آذوقه تو موش
کشی شاهد مفقوده در آغوش
تو هم باده عزت بکنی نوش
تر را داده خدا جربزه و هوش
بکش پند هرا همچو اخگر گهر گوش

بگوییم بگوییم و بگوییم

تبه کرد دلم را بلاعی
(لا ادری)

توئی گرسنه هم تشنه بر این گنج
برون ار کنی از کله خود ترس
 بشوئی اگر از لوث هوس دست
شی کم ز رقیبت به تن و فکر
زجا خیزوچو اخگر گذر از جان
۱۵- مقصور مکفوف محدود
مقاعیل مقاعیل و فرعون

مثال

سیه جشم سیه زلف غالی

مثال از نگارنده

که مفهوم نشد چون کنم آخر
کند جای هرا هم شده باور
از این روی تن و جان همه لاغر
که هر خشک کنون سوخته با تر
به مفهوم نشد چو غم سوخت در آن گرتام آذر
فلک برد ز دندان من از غم
شود بخت باو ناصر و باور
بیر دند چو بدگاره بدآور
اگر هست دلیلی، تو بیاور

به پاخیز و بیاور می و ساغر
چو گفتند که میخواره بدوزخ
یک چند نخوردم می و کرد
نه فرق است به خشک و تر دنیا
به مینو است هراحال، جهنم
کنه کرد چو هر کس، بجهعت؟
نکرد آنک کنایی ز چه رویش
فهمید چو اخگر سر و بن را

۱۶- مکفوف محدود

بگوییم و بگوییم و بگوییم

مقاعیل و مقاعیل و فرعون

مثال از نگارنده

که دیری بود افتاده بجاهم
ندانم به کجا بوده گناهم

زسر هوش وز سینه رود آهن

گرفتار بزنجیر عذاب

فکنده همه را جاه و مرا هم
بسر تاصر بگذشته نگاه هم
نه فرمانده هنگ و نه سپاهم
ندانم ز کجا کج شده راهم
ندانم ز چه رو نامه سیاهم
چه تقصیر که من نوکر شاهم
که کس رشک و حسد برده جاهم
بهر نحوه یک باره تباهم
پس معركه افتاده سلام
اگر خواهم و هر گاه نخواهم
که تسلیم بفرمات الهم
کفتهيم و گويت بگوبم گوي

مثال

که اينك ستم و كينه دشمن
شگفتمن بفرايد چو يفقد
نبودم نه سرو من ز پازى
ندانم به کجا شد گذر هن
نه نامه بنوشتمن نه بخواندم
چه تدبیر که در قيد غم من
نه جاهم بدو نه مال و نه ملکي
جز اين هيج ندانم که بدانم
مسلم همه اين است و جزاين نه
چنيشم شده تقدير و چه چاره
غم اخگر از اين رنج نباشد
۱۷ - اخرب مقبوض همچنان
مفهوم و مقاعيلن مقاعيلان

بر دست نهاده ساغر زرين

(لا ادری)

جمعيم و ضعيف تر زيك و رد بم
از آنكه ز ترس و يم رخ زرد بم
نه جنك طلب بگاه ناورد بم
کز نيك و بد زمانه بي درد بم
با آنكه بياغ دشمنان ورد بم
خون سرد بجا چو آهن سرد بم
درکشور خود ز خانمان طرد بم
گردان همه سو چو هره نرد بم

از بس دو دلي بيكد گر كرد بم
شد راز نهان دل بهر کس فاش
نه صالح طلب بموقعي بزم بم
با درد از آن قرين و دمساز بم
آن است که در دل خود خوار بم
هر چند به گوي سرخورد چو گان
ابن است که ما بياغ خود خوار بم
هر نوع نشست طاس محکوم بم